

Θά γίνεις νονός / νονά;

Συγχαρητήρια! Πήρες μιά πολύ όμορφη απόφαση! Καί είναι τόσο όμορφη, γιατί ἔχεις νά προσφέρεις κάτι πολύτιμο στή ζωή ενός καινούργιου ανθρώπου, καθώς θά μεγαλώνει.

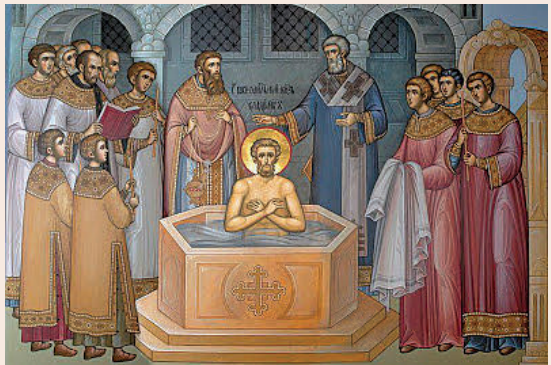
Ξέρεις, ἔχεις ἕνα σπουδαῖο ρόλο στή ζωή τοῦ βαπτισμιοῦ σου, μιά σπουδαία ἀποστολή. Γι' αὐτήν ἀκριβῶς τήν ἀποστολή ἡ Ἐκκλησία ὄρισε νά συμμετέχεις στή μεγάλη στιγμή τῆς βάπτισής του, μαζί μέ τούς γονεῖς του, τόν ἱερέα καί ὅλους τούς φίλους καί συγγενεῖς του.

Ἡ ἀποστολή αὐτή σίγουρα ξέρεις ποιά εἶναι: νά ἐξηγήσεις στό βαπτισμιό σου – καθώς θά μεγαλώνει – ποιός εἶναι ὁ Χριστός, νά φέρεις τά βήματά του στήν Ἐκκλησία, νά τοῦ μάθεις νά προσεύχεται, νά τοῦ χαρίσεις τόν πολύτιμο θησαυρό τῆς Ὁρθόδοξης Πίστεως, στήν ὁποία ἐντάχθηκε.

Μέ χαρά γιά τή συμμετοχή σου σ' αὐτή τή σπουδαία πορεία ζωῆς, θά θέλαμε νά μοιραστοῦμε μαζί σου μερικά κομμάτια αὐτοῦ τοῦ θησαυροῦ: τό πολύτιμο μαργαριτάρι (τό Χριστό) καί μερικά ἀνεκτίμητα κομμάτια ἀπό τό χρυσάφι τῆς Ὁρθοδοξίας.

1. Ὁ Θεός τῶν χριστιανῶν εἶναι Ἕνας, ἀλλά δέν εἶναι Μόνος. Εἶναι μιά τριάδα Αἰώνιων καί Παντοδύναμων θεϊκῶν Προσώπων, πού τά ὀνομάζουμε «Πατέρα», «Υἱό» καί «Ἅγιο Πνεῦμα». Αὐτά τά ὀνόματα τά δίδαξε ὁ Χριστός, ὅταν ἦρθε στή Γῆ, καί εἶπε γιά τόν ἑαυτό Του πώς εἶναι τό ἕνα ἀπό τά τρία αὐτά μεγάλα Πνεύματα, ὁ Υἱός.

Τά τρία αὐτά Πνεύματα εἶναι πάντα ἐνωμένα μεταξύ Τους μέ τήν οὐσία τοῦ Πατέρα (Αὐτός ἔδωσε καί δίνει ζωή στά ἄλλα δύο, μεταδίδοντάς τους τήν οὐσία Του, δηλαδή τό ἄγνωστο καί ἀυλο βασικό στοιχείο πού τά κάνει νά ὑπάρχουν) καί μέ τήν ἀπίστευτη καί ἀπειρη ἀγάπη πού ἔχουν μεταξύ Τους. Γι' αὐτό, δέ λέμε ὅτι πιστεύουμε σέ τρεῖς Θεούς, ἀλλά σέ Ἕνα Θεό, πού εἶναι τριαδικός: στήν Ἁγία Τριάδα.

Αυτός ο Τριαδικός Θεός υπάρχει πριν από τη δημιουργία του χώρου και του χρόνου, γι' αυτό και λέμε ότι υπάρχει «πάντα». Πώς ακριβώς αντιλαμβάνεται Έκείνος τό χρόνο, είναι τελειώς άγνωστο σέ μᾶς, γιατί ὁ Θεός δέν εἶναι ἄνθρωπος, οὔτε ὄν τοῦ δικοῦ μας σύμπαντος – εἶναι ὁ Δημιουργός του δικοῦ μας σύμπαντος, καθώς και ὅποιουδήποτε ἄλλου ὑπαρκτοῦ σύμπαντος (π.χ. τοῦ κόσμου ὅπου ζοῦν οἱ ἄγγελοι), Αὐτός πού ἔθεσε τούς φυσικούς νόμους καί ξεκίνησε τή ζωή τῶν πλασμάτων, ἀλλά καί τά προστατεύει, ὥστε νά συνεχίζουν νά ὑπάρχουν.

2. Πίσω ἀπό τή διήγηση τῆς Ἁγίας Γραφῆς, πού περιέχει καί πολλούς συμβολισμούς, διακρίνουμε τήν οὐσία: Ὁ Τριαδικός Θεός τόν κόσμο τόν δημιούργησε ἀπό ἀγάπη καί ἔβαλε τόν ἄνθρωπο στή Γῆ ὡς ἕνα σύνδεσμο, γιά νά ἐνωθεῖ μέ τό Θεό, ζώντας μιά ζωή ἀγάπης, κι ἔτσι νά μεταφέρει τήν ἀγία καί ἀγαθή ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ (τή «θεία χάρη») σέ ὅλα τα πλάσματα τοῦ κόσμου. Ὅμως οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι ξεγελάστηκαν ἀπό πονηρά πνεύματα καί νόμισαν πώς ὁ Θεός δέν τούς ἀγαπᾷ καί πώς μποροῦν νά γίνουν θεοί, ὄχι ἐνωμένοι μέ τό Δημιουργό τους, ἀλλά μέ τίς δυνάμεις τους*. Τό λάθος τους (τό «προπατορικό ἀμάρτημα» – ἀμάρτημα = λάθος) εἶχε τρομερές συνέπειες: ἡ ἁρμονία καί ἡ ἀγάπη, πού τούς συνέδεαν μέ τό Θεό, μεταξύ τους καί μέ τά ἄλλα πλάσματα τοῦ κόσμου, χάθηκαν. Τό κακό καί ὁ θάνατος μπῆκαν στή ζωή τους. Ὁλόκληρη ἡ ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητας, ὅπως τήν ξέρουμε, εἶναι τό τίμημα τῆς ἀλαζονείας τῶν πρῶτων ἀνθρώπων: μιά ἱστορία βίας, μίσους καί καταπίεσης, μέ μικρά διαλείμματα ἐλευθερίας, ἀγάπης καί φωτός.

Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι στή ζωή μας ἐπαναλαμβάνουμε τό ἴδιο λάθος μέ τούς προγόνους μας: διψᾶμε γιά δύναμη, θέλουμε νά γίνουμε μικροί «θεοί». Ἔτσι μέσα στούς αἰῶνες τό προπατορικό ἀμάρτημα διαιωνίζεται.

*Ἐννοεῖται πώς ἡ διήγηση τῆς Ἁγίας Γραφῆς γιά τόν ἀπαγορευμένο καρπό πού ἔφαγαν ὁ Ἀδάμ καί ἡ Εὐά εἶναι συμβολική. Ὁ καρπός συμβολίζει τή στάση τῶν πρῶτων ἀνθρώπων ἀπέναντι στό Θεό καί τόν ἑαυτό τους, πού θά ἦταν ἡ γεμάτη ἀγάπη ἢ γεμάτη ἐγωισμός. Ἐπίσης, ἡ Ἁγία Γραφή δέ λέει ὅτι ὁ καρπός ἦταν «μῆλο»· αὐτό εἶναι ἕνας μῦθος πού γεννήθηκε ἀπό παρερμηνεῖα. Τόν ὀνομάζει «δέντρο τῆς γνώσης τοῦ καλοῦ καί τοῦ κακοῦ», δηλαδή τῆς γνώσης εἴτε τοῦ καλοῦ εἴτε τοῦ κακοῦ, ἀνάλογα μέ τό τί θά διάλεγαν οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι.

3. Τό δεύτερο πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδας, ὁ Υἱός, ἔγινε ἄνθρωπος - ὁ Ἰησοῦς Χριστός - καί

δίδαξε στους ανθρώπους τὸ δρόμο, μέ τόν ὁποῖο μποροῦν νά ἐπιστρέψουν στό Θεό καί νά ἐνωθοῦν μέ Αὐτόν.

Γιά τήν ἀκριβεία, ὁ Χριστός δίδαξε ὅτι Ἐκεῖνος (ὁ ἴδιος ὁ Χριστός) εἶναι ὁ δρόμος πού ὁδηγεῖ στό Θεό καί κάλεσε τούς ἀνθρώπους νά ἐνωθοῦν μ' Αὐτόν (μέ τὸ Χριστό), πού εἶναι πάντα ἐνωμένος μέ τὸ Θεό Πατέρα, κι ἔτσι

καί οἱ ἄνθρωποι θά γίνουν ἐνωμένοι μέ τόν Τριαδικό Θεό. Αὐτή ἡ ἐνωση τοῦ ἀνθρώπου μέ τὸ Θεό – πού γίνεται μέσω τοῦ Ἁγίου Πνεύματος – εἶναι αὐτό πού οἱ γαγιαδες μας λένε «παράδεισο» καί δέν τελειώνει μέ τὸ θάνατο, ἀλλά συνεχίζεται στήν αἰώνια ζωή.

Ὅποιος προχωρήσει πολύ στό δρόμο πού δίδαξε ὁ Χριστός, περνάει σέ μιὰ κατάσταση, πού τήν ὀνομάζουμε «θέωση», ἐνώνεται δηλαδή πάρα πολύ μέ τὸ Θεό, γι' αὐτό ἀποχτᾷ ἀκόμα καί τή δύναμη νά κάνει θαύματα. Οἱ ἄνθρωποι πού τὸ ἔκαναν αὐτό εἶναι οἱ ἅγιοι.

Τό νά γίνουμε κι ἐμεῖς ἅγιοι, αὐτό θά ἦταν τὸ τέλειο καί αὐτό ἀκριβῶς θά ἤθελε ὁ Θεός γιά μᾶς. Ἀλλά, ἂν βάλουμε ἓνα τέτοιο στόχο, μπορεῖ νά κάνουμε ἓνα λάθος: νά θέλουμε ν' ἀποχτήσουμε τή δύναμη νά κάνουμε θαύματα, κι αὐτό κατά βάθος εἶναι λίγο (ἢ πολύ!) ἐγωιστικό. Ἕνας ρεαλιστικός στόχος γιά μᾶς, καί γιά τὸ βαπτισιμῖό σου, ἀλλά καί γιά τήν οἰκογένειά του καί γιά κάθε ἄνθρωπο, εἶναι νά μάθουμε ν' ἀγαπᾶμε ὅλο τόν κόσμο, ὅπως δίδαξε ὁ Χριστός. Κανείς δέ φτάνει κοντά Του, οὔτε ἐνώνεται μ' Αὐτόν, ἂν δέν περάσει ἀπ' αὐτό τὸ στάδιο: νά ἀγαπήσει ὅσο τὸ δυνατόν περισσότερους ἀνθρώπους, ὅλους τούς ἀνθρώπους, συγχωρώντας ἀκόμα καί τούς ἐχθρούς του.

Αὐτός εἶναι ἓνας στόχος πολύ πιό ὁμορφος ἀπὸ τὸ νά γίνουμε πλούσιοι καί καταξιωμένοι στήν κοινωνία, ἔτσι δέν εἶναι;

4. Τί εἶπε ὁ Χριστός γιά τὸ δρόμο, πού ὁδηγεῖ σ' Αὐτόν, δηλαδή τὸ δρόμο πού ὁδηγεῖ στόν «παράδεισο»; Εἶπε πάρα πολλά καί σημαντικά. Ξεχωρίζουμε πολὺ λίγα:

«Αγαπᾶτε τούς ἐχθρούς σας, κάντε καλό σ' αὐτούς πού σᾶς κάνουν κακό, εὐλογεῖτε αὐτούς πού σᾶς καταριοῦνται, προσεύχεστε γιά ἐκείνους πού σᾶς βλάπτουν, δανεῖζετε ἐκεῖ πού δέν ἐλπίζετε νά τὰ πάρετε πίσω. Ἄν ἀγαπᾶτε μόνο αὐτούς πού σᾶς ἀγαποῦν ἢ δανεῖζετε μόνο ἐκεῖ πού ἐλπίζετε σέ κέρδος, σέ τί διαφέρετε ἀπὸ τούς ἁμαρτωλούς; Τό ἴδιο κάνουν κι αὐτοί. Ἔσεῖς ὅμως νά εἴστε τέλειοι, ὅπως ὁ οὐράνιος Πατέρας σας» (δές Ματθ. 5, 43-48. Λουκ. 6, 27-49). «Ἄν δέ γίνετε σάν μικρὰ παιδιά, δέ μπορεῖτε νά μπείτε στή βασιλεία τῶν οὐρανῶν» (δές Ματθ. 18, 1-6).

Εἶπε ἐπίσης: «Ἄν κάποιος δέ γεννηθεῖ ἀπό νερό καί Ἅγιο Πνεῦμα, δέ μπορεῖ νά μπεῖ στή βασιλεία τῶν οὐρανῶν» (Ἰωάνν. κεφ. 3· ἐννοεῖ τό βάπτισμα). «Ὅποιος φάει τή σάρκα μου καί πιεῖ τό αἷμα μου, βρίσκεται μέσα μου κι ἐγώ μέσα του. Ἄν ὅμως δέ φάτε τή σάρκα καί δέν πιεῖτε τό αἷμα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, δέν ἔχετε ζωή μέσα σας» (δές Ἰωάνν. 6, 48-59· ἐνν. τή Θεία Κοινωνία - «υἱό τοῦ ἀνθρώπου» ὁ Ἰησοῦς ὀνόμαζε τόν ἑαυτό Του, ἀπό ἓνα ὄραμα τοῦ προφήτη Δανιήλ στήν Παλαιά Διαθήκη, κεφ. 7).

«Ἄν συγχωρήσετε τίς ἁμαρτίες κάποιων, θά συγχωρεθοῦν· ἄν τίς διατηρήσετε, θά παραμείνουν» (Ἰωάνν. 21, 23· δές καί Ματθ. 18, 18: εἶναι ἡ ἐξουσία στους μαθητές Του νά συγχωροῦν ἁμαρτίες μέ τό μυστήριο τῆς ἐξομολόγησης - αὐτή τήν ἐξουσία οἱ ἀπόστολοι τή μετέδωσαν στους πρώτους ἐπισκόπους κι ἔτσι ἀπό γενιά σέ γενιά ἔφτασε στους σημερινούς ὀρθόδοξους ἱερεῖς. Οἱ ἁμαρτίες πού θά «διατηρηθοῦν» εἶναι ἐκεῖνες, γιά τίς ὁποῖες ὁ ἀνθρώπος δέν ἔχει μετανώσει, ἄρα δέ ζητάει συγχώρεση ἀπ' τό Θεό).

Εἶπε ἐπίσης: «Σᾶς στέλνω σάν πρόβατα ἀνάμεσα σέ λύκους. Πολλούς ἀπό σᾶς θά μαστιγώσουν καί θά σκοτώσουν καί θά σᾶς σύρουν μπροστά σέ βασιλεῖς καί ἡγεμόνες. Ὅμως μή φοβᾶστε ἐκείνους πού σκοτώνουν τό σῶμα, ἀλλά δέ μποροῦν νά σκοτώσουν τήν ψυχή», «δέ θά χαθεῖ οὔτε μιά τρίχα ἀπό τό κεφάλι σας» (δές Ματθ. 10, 16-36. Λουκ. 21, 12-19).

Τέλος, εἶπε: «Θά ἔρθει ὥρα πού οἱ νεκροί μέσα στους τάφους θ' ἀκούσουν τή φωνή τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καί θ' ἀναστηθοῦν» (δές Ἰωάνν. 5, 24-30).

5. Ὁ Χριστός δέ μίλησε μόνο στόν καθένα ξεχωριστά, ἀλλά ἴδρυνε τήν Ἐκκλησία.

Ἐκκλησία ὀνομάζεται τό σύνολο τῶν ὀρθόδοξων χριστιανῶν. Ἐκκλησία δέν εἶναι τό κτήριο, ὅπου λατρεύουμε τό Θεό. Αὐτό ὀνομάζεται «ναός». Ἐπειδή ὅμως ἡ Ἐκκλησία (δηλαδή οἱ χριστιανοί) συγκεντρώνεται στό ναό, κατέληξε ὁ ναός νά ὀνομάζεται κι αὐτός «ἐκκλησία».

Ὅταν λοιπόν λέω «πάω στήν ἐκκλησία», ἐννοῶ «πάω νά συναντήσω τούς ἄλλους». Κι ἐπειδή, ὅπως εἶπαμε, τούς συναντᾶω στό ναό, γι' αὐτό κατέληξε νά λέω «ἐκκλησία» καί νά ἐννοῶ τό ναό.

Οἱ χριστιανοί λατρεύουμε τό Θεό στήν ἐκκλησία (στό ναό), ὄχι γιατί ὁ Θεός βρίσκεται «μόνο ἐκεῖ», ἀλλά γιατί ἐκεῖ συναντιόμαστε μεταξύ μας, ὥστε ὅλοι μαζί, ἐνωμένοι μέ ἀγάπη καί κατανόηση, σάν ἓνας, νά προχωρήσουμε πρὸς τό Θεό. Καί σ' αὐτή τή συνάντηση δέ συμμετέχουμε μόνο ἐμεῖς, ἀλλά καί οἱ ψυχές πού βρίσκονται στόν οὐρανό καί οἱ ἅγιοι, ἡ Παναγία, οἱ ἄγγελοι καί φυσικά ὁ ἴδιος ὁ Χρι-

στός. Όλοι είναι παρόντες σέ κάθε Λειτουργία. Γι' αυτό, τό νά πάω στήν εκκλησία (στό ναό) είναι πράξη μεγάλης αγάπης: συναντάω τούς συνανθρώπους μου (τούς αδελφούς μου) καί όλα τά ιερά πρόσωπα από γῆ καί οὐρανό. Είναι μιὰ μεγάλη συνάντηση αγάπης.

Ἐπειδή ὁμως δέν πᾶνε ὅλοι γεμάτοι αγάπη στό ναό, ἀλλά ἐκεῖ θά βρῶ καί ἀνθρώπους πού δέν ἔχουν τόσο μεγάλη αγάπη ἢ ἴσως ἔχουν μεγάλη κακία, γι' αὐτό είναι ἀκόμα πιό ἀπαραίτητο νά πηγαίνω στή Λειτουργία! Ὁ λόγος; Ὁ Χριστός εἶπε πῶς, ἂν δέ συγχωρήσω τούς ἐχθρούς μου, δέν εἶμαι δικός Του φίλος. Μέ τό νά σταθῶ λοιπόν δίπλα στούς «κακούς ἀνθρώπους» πού θά συναντήσω στό ναό, σιγά σιγά θά μάθω νά τούς συγχωρῶ, νά τούς ἀγαπῶ, κι ἀκόμη νά προσευχηθῶ γι' αὐτούς, γιά νά τούς συγχωρέσει ὁ Θεός καί νά τούς σώσει.

Ἄν δέν παλέψω μέσα μου νά μάθω ν' ἀγαπῶ ἀκριβῶς αὐτούς τούς ἀνθρώπους πού πιστεύω πῶς «δέν ἀξίζουν» αγάπη, τότε ἄδικα πάω στή συνάντηση: δέ θεωρῶ τό Χριστό φίλο μου καί δέν εἶμαι καθόλου ἄξιος νά μέ θεωρεῖ Ἐκεῖνος φίλο Του, μαθητή Του καί πιστό σύντροφο Του. Θέλω λοιπόν ἀκόμα δουλειά - κι αὐτή ἡ δουλειά γίνεται μέσα στήν καρδιά μου καί γίνεται ἀκριβῶς μέσα στό ναό.

Βέβαια, κι ἔξω ἀπό τό ναό, ἂν ἔχω αγάπη, θά φέρομαι μέ αγάπη στούς ἄλλους καί θά τούς βοηθῶ ὅπως μπορῶ. Ὅχι μόνο μ' ἓνα πιάτο φαῖ, ἀλλά καί μ' ἓνα χαμόγελο, καθῶς καί μέ τήν προσευχή μου στό Θεό γι' αὐτούς.

6. Ἀπό τήν ἐποχή τοῦ Χριστοῦ μέχρι σήμερα, χιλιάδες ἀνθρωποι, ἄντρες καί γυναῖκες, βάδισαν αὐτό τό δρόμο καί ἐνώθηκαν μέ τό Θεό. Είναι οἱ ἅγιοι. Οἱ ἅγιοι είναι ἀνθρωποι ἀπό κάθε κοινωνική τάξη καί ἐπάγγελμα - πλούσιοι καί φτωχοί, ἐλεύθεροι καί δούλοι, παπάδες καί λαϊκοί, μοναχοί καί οικογενεῖαρχες, μητέρες καί πατέρες, γιατροί καί ἔμποροι, δάσκαλοι καί μαθητές, βασιλιάδες καί ζητιάνοι - πού αγάπησαν τό Χριστό καί τόν πλησίον περισσότερο ἀπ' τόν ἑαυτό τους. Προσευχήθηκαν, ἐξομολογήθηκαν, ζήτησαν τή βοήθεια τοῦ Χριστοῦ κοινωνώντας τό Σῶμα καί τό Αἷμα Του, αγάπησαν, πόνεσαν, προσφέρθηκαν. Δέν περίμεναν ἀντάλλαγμα, ἀλλά τό ἀντάλλαγμα ἦρθε ἀπό τό χέρι τοῦ Θεοῦ. Ὅχι μόνο μετά τό θάνατο, ἀλλά πολλές φορές καί ἐνώ ἀκόμη ζοῦσαν: τό θειοφῶς μεταμόρφωσε τήν ὑπαρξή τους σ' αὐτό πού ὁ Θεός προσκαλεῖ κάθε ἀνθρωπο νά γίνει, ἂν θέλει.

Πολλοί άγιοι μετανόησαν από φοβερά εγκλήματα – ή μετάνοιά τους ήταν τόσο μεγάλη, γεμάτη ποταμούς δακρύων, πού «ράγισε ή καρδιά τους», μπήκε μέσα απ' αυτή τή ρωγμή ή θεία χάρη καί τούς μεταμόρφωσε.

Άγιοι βέβαια υπάρχουν καί σήμερα. Από τόν άγιο Νεκτάριο († 1920) ώς τό Γέροντα Παΐσιο († 1994), εκατοντάδες άγιοι έχουν αναδειχθει τόν 20ό αιώνα σέ όλους τούς ορθόδοξους λαούς – χωρίς νά υπολογίσουμε καί τούς σύγχρονους μάρτυρες από θρησκευτικούς ή άθειστικούς διωγμούς, πού ξεπερνούν τό εκατομμύριο.

Εμείς άς μή γίνουμε άγιοι καί πρωταθλητές τού ουρανού, άς μή φτάσουμε στή θέωση... Άς κάνουμε όμως μερικά βήματα προς τό Χριστό, μερικά βήματα στό δρόμο πού οί άγιοι βάδισαν πάρα πολύ.

Άς γίνουμε «μικροί άγιοι», τέτοιοι πού γύρω μας υπάρχουν αρκετοί, άνθρωποι καθημερινοί, γεμάτοι πίστη κι αγάπη, πού συγχωρούν, προσφέρουν, θυσιάζονται γιά τόν πλησίον, αλλά καί προσεύχονται, νηστεύουν, έξομολογούνται καί μεταλαβαίνουν, όπως οί παλιοί καί σοφοί πατέρες μας. Άς παλέψουμε γιά νά μάθουμε ν' αγαπάμε καί νά συγχωρούμε τούς άλλους, όποιοι κι άν είναι, ό,τι κι άν μās κάνουν. Άς μάθουμε ν' αγαπάμε τό Χριστό καί τόν πλησίον περισσότερο απ' τόν έαυτό μας. Η Έκκλησία μās περιμένει, μέ τά άγια μυστήρια καί όλη τήν πνευματική ζωή πού περιέχει, γιά νά μās δείξει τό δρόμο καί νά μās δώσει δύναμη, τή δύναμη τού Χριστού.

7. Τό νά ζει κάποιος πνευματικά καί χριστιανικά, δέ σημαίνει πώς θά κλειστεί σέ μοναστήρι ή πώς θ' άσχολείται συνέχεια μέ τή θρησκεία καί τό Θεό. Ζήσε όπως όλοι οί άνθρωποι, αλλά συγχρόνως ζήσε χριστιανικά. Η Ορθοδοξία είναι ένας πολύτιμος θησαυρός, πού, όταν τόν αντιληφθεις, θά μεταμορφώσει φωτεινά κάθε πτυχή τής ζωής σου. Έτσι, ενώ θά ζεις όπως όλοι, όμως δέ θά ζεις μέ κακία κι έγωισμό, αλλά μέ ειρήνη καί αγάπη.

Αυτό είναι τό κάλεσμα τής Έκκλησίας καί γιά σένα καί γιά τό βαπτιστήρι σου, αυτό είναι τό κάλεσμα πού έχεις άποστολή νά τού μεταδώσεις καί νά τού εξηγήσεις, γι' αυτό είσαι νονός ή νονά.

Νά σου ζήσει, λοιπόν, νονέ! Νά σου ζήσει, νονά!

Κι ό Χριστός νά τό αξιώσει, κι αυτό κι έσένα, νά βadíσει τό δρόμο πού ξεκίνησε βγαίνοντας από τήν κολυμπήθρα. Θά τό βοηθήσεις κι έσύ, θά σās βοηθήσει όλους καί θά μās βοηθήσει όλους ό ίδιος ό Χριστός, ό μεγάλος μας Φίλος, ό τελικός μας προορισμός.

